

Formandens beretning 2025

Forbundet, forpligtet, forsyningssikkerhed i Voldby. Det kunne man jo forkorte 3F, men det er vist taget...

Det har været et træls år - ikke kun globalt med krige og vanvittige statsledere, men også i lille Voldby. Her er problemerne nu mindre, men alligevel irriterende, fordi jeg har en ret direkte aktie i dem. Så har det endda været skudår, så det var ekstra langt.

Årets beretning er nu blevet knapt så sort som verdenssituationen, og efter seneste bestyrelsesmøde er den også blevet mindre sort, end jeg troede den ville være. Bestyrelsen mindede mig nemlig om alle de ting vi faktisk er lykkedes med i 2024, så jeg kunne løfte blikket fra de tre forsinkede indsatser jeg ellers havde stirret mig blind på.

De tre har vi givet hinanden håndslag på, at vi får til at ske i 2025, og jeg vil lige begynde med dem. Om ikke andet for at få dem overstået...

Den første og mindste var egentlig bare en god idé:

Affødt af verdenssituationen blev vi alle opfordret til at have flaskevand på lager sammen med makrel i tomat, tun på dåse og batterier... Vand fisk og tungmetaller hører jo åbenbart sammen...

Som vandhanefundamentalist er jeg jo ikke meget for flaskevand, og da idéen opstod i bestyrelsen, at vi da skulle køre en test på generatordrift, var det jo en kæerkommen anledning til at feje plasticflaskerne af banen. Vi ville afbryde strømmen til vandværket i efterårsferien og køre på dieselgenerator for at byde Putin og plasticflaskerne trods. Den gik ikke...

Vi har i bestyrelsen god og konstruktiv dialog med Favrskov kommune. De noterer sig at vi nogle gange overskrider deadlines, men at vi har en fuldtallig bestyrelse, et interesseret opland og rent vand til en usædvanlig lav pris. Vi holder balancen mellem at undgå ansat arbejdskraft og undgå at udmatte frivillige kræfter. De kunne dog godt tænke sig, at vi var mere robuste, særlig på indvindingssiden. Vi mangler en ny boring, og jeg ville have sat arbejdet i gang i 2024, men nåede det ikke. Den gik altså heller ikke...

Sidste irritationspunkt er udskiftning af målere. Det skulle have været sat i gang i 2024, men det lykkedes ikke. Bestyrelsen er enige om, at vi vil have et fjernaflæst system, og vi har vaklet mellem tilbud fra en tysk og en dansk leverandør. Valget er faldet på den danske - Kamstrup - blandt andet fordi vi har haft en dialog med både vores eget regnskabskontor og Farre Vandværk, som mener at kunne hjælpe os med at lande en god løsning. Men en løsning vi ikke har endnu....

Så bliver det ikke mere sort

For så at løfte stemningen lidt frem mod regnskabet vil jeg referere lidt af et bestyrelsesarbejdet for jer:

Først må vi adressere de tre forsinkede indsatser:

På første møde i år blev der som sagt givet håndslag på, at vi kommer til at afslutte de tre forsinkede indsatser i år. På første møde efter generalforsamlingen organiserer vi derfor hvordan det kommer til at ske.

Vi vil altså:

Komme over på fjernaflæsning

Etablere en ekstra boring

Gennemføre en øvelse, som viser at Putin kan hoppe i en spand

Så er vi jo faktisk også lykkedes med en masse i år:

Kommunen har besøgt vandværket og peget på forskellige indsatsområder, som vi har fået taget fat i, hvilket så igen også fremgår af regnskabet.

Vores eksisterende boring var beskyttet af et hus af glasfiber og skum. Det skærmer fint for vind og vejr, men det var blevet slidt af omgivelser og brug, så det var blevet mindre tæt, end tidligere. Nogle mus var flyttet ind i huset - hvilket selvfølgelig vidner om at det stadig gjorde en forskel i forhold til at beskytte mod vejrliget - men det gav mig nogle vinterløbeture med lommerne fulde af hasselnødder til mine fælder derude, og det holder jo ikke. Selve råvandsledningen var aldrig truet, men vi skal holde orden.

Derfor har vi nu et hus af stål på en sokkel af beton, og rørgennemføringerne er stampet op med granitskærver. Der er god nyere praksis, og det lader også til at virke.

Vores vandkontrol er opdateret til gældende standarder. Det er en selvfølgelighed, men også et indsatspunkt. En glædelig konstatering er, at selv om målinger kun bliver dyrere, er Voldby Vandværk stort nok til at, når prisen er fordelt på det antal kubikmeter vi leverer, har vi forbrugere i Voldby vand i hanen til en pris der gør tanken om nogensinde at købe en flaskevand helt afsporet.

For nu at beskytte dette fine vand vi har i Voldby, har vi i bestyrelsen valgt at sløjfe vores gamle boring på vandværksgrunden. Alle gamle boringer medfører en nedsivningsrisiko, og derfor har vi investeret i at få lukket netop dette hul af en professionel. Boringen ligger faktisk kun seks meter fra en mark, og det ville ikke klæde et vandværk at ødelægge noget for kommende generationer.

Endelig har vi puttet en mand i rentvandstanken og et kamera i vores råvandsboring. Begge er fisket op igen, og begge kunne konstatere, at også her har vores vandværk det godt. Det er både bestyrelsen og kommunen glade for, og skønt jeg ikke forventer tre gange leve for vandværket, håber jeg også at generalforsamlingen er glad for det.